

Jeg kom foruten sorg og sinne
med øyne skinnende og stille
til Bergen og et rom, det lille:
i speilet stod en vakker kvinne.

Som sommerbrisen mild og varm
la dagene seg tett inntil meg
og fór forbi; lys langs livets vei.
De sa jeg hadde drag og sjarm.

Jeg smilte da og lukket dette året
for at neste skal få komme, det skjer!
Det neste i et liv som en gang ender.

Når lufta mettes av det milde, såre,
tenker jeg på det, men snur og ler.
Fremtiden leker i mine hender.